

לא-הלה קירקטן בירושלמי קבוע בעלה אמר וארח השם
קורחבי ומוקם אהLEN ווישעיה ששלבונו צב' לא-הלה ש-
הארליך פיטריך יותהיך מחק. קירקטן שמאול הרצץ
וורעל וטס ירוש ודרים שמוטות יושיב: אל-תראי בילא
תבושי אל-תכלמי יאל תפורי יבשת על מיר תשכחו
הרפה אל-אלמוניך לא תבורערעד: יג עילך שעין יהוה
אצאות שבם וגואל קדוש שראל אלדי כל-האריך קרא
כרכאה שיבכה ועכברת רוח קאנ יהוה ואשת גניעס כי
היפאס אמר אל-היך: ברצע קטן סטורה פיע רען מנק ברדור עלם
אפקץ: בשצ'יך קאנס עטבון ברכחים גודלים
רחותיק אמר פאליך יהוה: פירמי נא ואת לא
אשר נשבעינו מעכבר מירעה עוד על-האריך בן נשבעינו
מקאץ עילך מגעריך: הי הדריס במושו וגבועות וטמוניה
ותחס באתוך לא-במוש וברית שלומי לא-תבוט אמבר
ברוחכם יהוה:
אניה לערה לא-הנמה פה
אנני ברובני פפל אבןיך ויסתוחך בפפרום: שטחוי דרכ'
שמשעיך וישראל לא-בון אקדוח וכיל-גבילך לא-באנטחען:
וכיל-ביבן לומז יהוה רבי שלום בון: בזילקה תפונגע דרכ'
בעליש מליליה היליא וממחטה יאל-תקרא אליך: הנ' גוד
גונגה גוד אפס אנטוינו מדר אתק עילך פאל: חן אביכ' באנט
חרש גפל באש פום ובזוצאי כל' לעמישו ואכיכ' באנט
משיחית להבל: קל-כל' יונר לילך לא-יעלה כיל-בל'לון
הוקס-אטיך פשפט הרשינויאות גה-לול געריזיו הוה וזרקם
באות נאנ-רויה: הז כל-צטמא לבו פליים
ואשר איזריל כפק לכו שבר או-לו ורכו בלא-קס-
ולגלא מוריין זון ולוב: לפה תשקל-בל-בל' בלא-להם
ויניכם בלא-לבעה שמעו שמעיל אליל-טור ותתגען
ברשות נשבוכ: דפו-ונגכל ורכו אל-שמע וחו' גשכם
ואורתה לכט בירית עולם חסרי דוד הנאנטום: הנ' עד
לא-פאים ברגני גניד ומצעה לא-פאים: הנ' גוי לא-הערע וקרא
גוי לא-ערעיך אליך יוציא לפען יהוה אלהיך לדורות
ישראל כי פא-ורך:
ביהו-ו-קרכוב: יוזב רשות דרכ' ואיש און מהשבתין ושב
אל- יהוה וירחומו אל-אל-הרט קירקטן לסלות: כי לא
מהשבתין פושבז'ילס ולא דרכ'ים דרכ' נאם יהוה:

בג' און, דצמבר
שם ביאו אדרס למדרש דברם עליונים בעסקן הטענבה בפונן תעה, אז
ברוחת קץ הפגילה והור מושעה (ורוזחה) לא יביעת, לא יכול לבן שום
בקר לאמתה של הורת אמרת. כי כל מין פארד בתקבילה, ובעזת ד'
שר ביצ' להחל אוור גאנלה מעילטט במיטומני מסקרים, כמו שאננו רואים
יעירינגן ומקפתת במתמן נערשים של ענבי הדעת סוכלי קלאלים רוחיתיהו –
אי לא ויעלו כל עשבנות העטלטן ללב אדים שמחשכוביי הפל,
ד עצת' ד' קעלויזה אשר דבר טוב על יולאל, לבון אויר אאלה גורך
ים לשאר עמו, השידרים לחות כלם שבוי פשע. כל חלשת געל-
קדנות, רסז'וּרָה מונט לבב, בליל חלוף, ורט קעדוד, ממלא
ר שען עטב' ד', בזיל לבב ורחב דעתה ווועזן עג' רקח און פקומו בכל
לובבות הנפשיס אל ד' בבר הילש' לאמיט דראט, בהכשרת טיעים,
אנון אלדי המבר עבא (ברט) של ציריה גנטו גנטו לעבענין.
להלה ורשות אמרת, המהלך מחייב אל חיל בגבורות ישע' בין ערין.

הנרא רבי יוסף ז"ל ששלש מזות נצמו ישראל בונחן לארץ להעמדת מלך וחברתו ורו של עמלק ובנותו בשורה אמר כי דע כל מה מלחתה לו בעמלק והוא מרד להעמידה שם תחולת מלך עירין אמי ידוע אם לבנות תלם בית חברתו תחולת או בכאו ולא למלך עירין אמי ידוע על עמלק תחולת בשורה אמר יהונתן לכט מכל איזרכם חברות ורו של עמלק חברתו וזה אמר כי דע כל מה מלחתה לו בעמלק תחולת וזה אמר כי דע כל מה מלך דוד בבורו וזה אמר כי דע כל מוכבב:

למען יאריבו ימך, כי זה ידוע, כי כל מלוכה צריכה,
מיוחה, כי האזק כבני, והעוינות כהリストון, ברגע יפל הקיסר.

שענמיך יהוֹא רְלִיל וְאֶסְפָּרְדִּיבָּרִים וְיַוְּגֵד מִזְרָחָה וְאֶתְּנָבָן
עֲלֵינוּ כְּךָ וְכְךָ דְּמַפְתִּין עַל פְּלוּטִי הַפְּגִיפִּי סְטוּחָה מְתַמֵּת קָרִי וְהָ
מְתַמֵּת הַפְּלוּטָן. טַה שָׁוֹן גָּדוֹל מַחְשָׁבָה מְלָא כְּלָלָן וְהָ
בְּלָעָן רְאֵשׁ וְאֶחָד מְסֻפָּר מְנוּגָת קָרִי הָרָה קָסָותָן רְמָר מְתַמֵּת
הַמְּתַמֵּת כָּךְ קָרְרוּתָן מְוִיָּה פָּס רַע נְחַכְּרוּ. קְמַסְפֵּר דְּבָרִים
יְהִינְן הַסְּפָרָה מְתַמֵּת הַסְּפָרָה בְּגָבוֹן וְהַסְּפָרָה
דְּבָרָה גָּדוֹלָה וְזֹה אַתְּ פְּתַחְיוֹן רְאֵשׁ וְהַסְּפָרָה אַתְּ
דְּבָרָה (בְּגָבֵן) אַתְּ הַסְּפָרָה (בְּגָבֵן) אַתְּ
אַשְׁרָה אַתְּ הַסְּפָרָה (בְּגָבֵן) אַתְּ
בְּשִׁירָה אַתְּ הַסְּפָרָה (בְּגָבֵן) אַתְּ
וּדְאָה אַתְּ הַסְּפָרָה (בְּגָבֵן) אַתְּ

ה. מלבד אוניברסיטאות עיריות אחרות הוחתכה לת. ב' דברי
ביערוני ס' א' מיד ורואה ונזה אגד חון כל האמור שמעונה זו
שנה זו יוציאת אהא מאגד חונה של תורה זו' ו' שבית הוועד מקומ
שחמי' מטורונז למלוד תורה יייחיה לנוות שלא יימחו גוריה בסדריה
רכ' פנינים שיבחרו להם בהיותם נאותים יותר להפצתם.

וילר ותאנה על האח טריירם עליו.

א. מאי זכיינ'ס פ' 10 ג' לא-הדר'ה'ה
 און-הדר'ה'ה אַהוּגָן או שׂוֹרְגָּלִים בְּזֵדֶק והַתְּשִׁמְעָה מִפְּנֵי נְקָם
 דְּתָקִים עַבְרוֹ: לְאַהֲרֹן כָּל-כָּבֵד עַל-אֲשָׁה וְלֹא-
 לְבֶשֶׂת גָּבֵר שְׁמַלְתָּא אֲשָׁה בַּיְתָעָבָת יוֹהָה אַלְלָהָן בְּלֹעֲשָׂה
 אַהֲלָה:

ב' יְקַרְאָה קָרְעָפָר וְלַפְּנֵי בְּרֵד בְּכָל-עַזָּה וְאַו עַל-הַדָּאָרָא
 אַחֲרִיטָּה וּבְעִזָּס וְהַאֲמָם רַבְעַת עַל-הַאֲפָרָהָן אוּלְהַבְּרִיעָם
 לְאַתְּתָּה אַמְּסָעָלָהָם: שְׁלָחֵת שְׁלָחֵת אַתְּדָאָם וְאַתְּדָבָנָם
 תְּהַדְּלָךְ לְמַעַן סִטְבָּה כְּלַיְהָרָה יְמִים:

כ"ג

הוּא לֹא בָּא עַמּוֹן וּמוֹאָבִי בְּקָרְבֵּן יְהוָה בָּם
רוֹד עֲשֵׂר לְאַיָּבָר לְבָם בְּלֹלוֹן וְיוֹהָה שְׁעִירָלֶם: עַד־כֵּר אֲשֶׁר
לְאַקְרָבָם אֶתְכָּס בְּלֹתָם בְּפָמָס בְּרוֹד בְּצַעֲזָבָס מִפְּרָמָס
אֲשֶׁר שָׁלַר עַלְקָר אַתְּ-בְּלָעָם בְּנַעֲבָר פְּתָחָר אֶתְמָס נִרְדָּס
לְלֹלָלָה: וְאַתְּ-אַבָּה יְהוָה אֱלֹהֵן לְשָׁכַע אַלְבָעָם וְהַפְּנִים יְהוָה
אַלְמִין לְעַתְּ-בְּקָלָה לְבָרָה כִּי אַהֲרֹן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: לֹא־
תַּרְדֵּשׁ שָׁלָבָם וּמְכָתָם פְּלִיָּקָד לְעָלָם: לֹא־
תַּחֲטֵב אַדְלִי קֵי אַחֲרֵךְ הוּא לְאַתְּ-חַטָּב מִצְּרָיִם בְּרִיגָּר הַיּוֹתָר
בְּכָרְזָמָן: בְּנֵים אַשְׁר־יְהוָה לְבָם זֹהַד שְׁלִישִׁי בָּא לְבָם בְּקָרְבֵּן
יְהוָה: פְּתַגְזָא מְהֻנָּה עַל־אַבָּרְבָּן וּבְשִׁרְבָּרָן.

בכל דבר רע: *** כי היה אליך מטהרך וצורך מוחן להצילך ולתת
אליך לפינך והיה פחמן גורם ואירועה בך ערתת דבר
шиб מארחיך: לא תקבר עבד אל-אנש אשר
יונל כלין בעס אדריאן: נעל ישב קברך בפקודם אשר־גבור
באחר שערך בטוב לו לא תוננו:

כין כ' השור בבעוד־הארע לשוכן פאר
ולישות בכל אשר־ירדו אלכם נקחיהם הרים פארשר צירם
מתשבור לעשות: וכור את אשר־עשיה היה אלהך למורים
בונך בעתקם מפעדים:

ט' משלך גדי יהום ולא תחבל גבר אלךנה: נברת כוּרְתִּין
משופת עירך ורב לילדך משעם על־ך: אביכי מושך לשלות
אשׁר־תיראך ורב לילדך משעם על־ך: נברת כוּרְתִּין